

A la Fira del Fajol

Iaia salta del llit, corre
hauríem de marxar.
El follet vol trencar l'olla
i no li agrada esperar.

Que si enceta la partida
i encara no hem vist el sol
sortirà amb atots de pluja
i ens pot deslluir el fajol

L'avia de l'amic Joan Mora
o la tieta, és lo mateix
quan se'n anava a dormir deia:
- Vaig a escoltar el fajol com neix.

Però ara iaia, au vingal!, aixeca't
que el fajol ja és per firar
i ens trobarem veïns i família
i tota llei de bestiar.

L'avi, l'onclo, la cosina
i la tieta que té fred
Se l'espassa amb ratafia
i s'encomana a Sant Russet.

*Que ja som al febrer
i tothom hi és convidat
Si no ets mort belluga l'esquelet
i si ets viu no facis el ximplet
vine a Batet dar un volt
a la fira del Fajol.*

La veïna hi té parada
per que avui no hi ha firal
Hi ha qui compra, hi ha qui bada
i qui no es gasta mai cap ral.

No només hi ha farinetes,
diu la Maria del Pujol,
Hi ha xurros, carquinyolis
i macarrons fets de fajol.

El pa és de Can Carbasseres,
observa en Miquel de Rubau,
i aquest any les postres se les ha
inventat
en Lluís del Cacau.

Que ja som al febrer....

Ve gent d'aquí, ve gent de fora
gent que vol i gent que pot
com l'Aurora o en Fidel Sastre
o en Ramon de Can Gambot

Veig pujar en Miquel dels Óssos
Veig baixar tres morts del cel,
I un ninot que ha fet l'alcalde
d'un vicari sense pèl.

Del Puig Gros, del Puig Petit
De Cal Ninyo i Xerragast.
Un urbano toca el pito
i empaita un pollastre a l'ast.

Que ja som al febrer...

La puput, el gaig, la garsa
i un trencalòs ve fent vol ras.
Un teixó amb una senglana
i en Batoies marcant el pas

En Ramon hi posa el Coll,
l'Amadeu diu: ara Pla.
Amb l'Albert, fort com un Roure,
i en Carbasseres baten gra

Un Àngel amb moto serra
diu: - Quin Liu!, vaig com un foll!
Hi ha un altre Àngel a Can Merra
I un Josep que és del Ripoll

Que ja som al febrer...

De Ca la Coixa l'arquitecta
veig que camina d'allò més be
i aixeca unes cases dretes
com fa en Pere del Cabré

En Ca l'Antic ve amb en Devesa
i a Can Sila un globo beu
mentre un tal Jesús predica:
- Sóc l'Ermità del Pirineu!.

Gent de Rei Prat, La Rompudassa
De la Coma i Cal Gavatx
amb l'urbano ara fan migdiada
mirant de pair l'empatx.

I és que ja som al febrer ...

La cançó és interpretada per:

La Banda de l'Oncle Genís

Carlus Fontfreda	veu i guitarra
Manelic de Pera	acordió diatònic
Ton Torné	guitarra elèctrica
Jordi Pagès	baix
Suso del Castillo	percussió